

THE LINGUISTIC BIOGRAPHY AS EVALUATION METHOD

Maria Suciu

PhD Student „Babeş-Bolyai” University of Cluj-Napoca

Abstract Language biographies can be used for multiple purposes: sociolinguistics, linguistics and didactics. In didactics, we can use these types of texts for evaluation because they allow us and our students to have a better perspective on their level and on how we should improve our methods so the teaching process becomes better for our students. Language biographies are not just for summative assessment, they can be used as formative assessment, in which we use the results in formation, learning and improving the language acquisition. Language biographies are written by the student who presents his learning path, so we could use the term of autobiographies. The activities that we can use in order to create them have to be adapted to our group, each group has its special needs and it is important to choose wisely the type of activity we want to use. We can ask our students to write texts about their process, they can respond to an interview or they can have a group activity with their colleagues in which one of them presents how he learned the language.

Being an instrument for evaluation, we can use the framework given by The Common European Framework of Reference for Languages, used to describe achievements of learners of foreign languages.

Keywords: language biographies, assessment, evaluation, group activities, writing a biography.

1. Biografia lingvistică în didactică

În această primă parte a articolului, vom prezenta aspecte ale importanței didactice ale biografiei lingvistice, utilizând noțiuni ale unor autori precum Ludi, Simon și Thamin sau Billiez.

Biografia lingvistică este definită ca un document actualizabil în care descriem modul în care am învățat o limbă străină. Totodată, este descrisă și experiența interculturală cuprinsă în procesul de învățare. Prin biografia lingvistică este posibilă o evaluare a nivelului dobândit, urmărind progresul. Aceste biografii sunt un mod de a compara progresele în limbile străine studiate, putând compara prin intermediul lor și eficacitatea metodelor utilizate. Ele pot fi utilizate și ca o formă de evaluare finală.

Un astfel de document cuprinde atât metodele formale utilizate, cât și pe cele informale, fiind un document permanent deschis în care se pot adauga mereu informații noi. EAQUALS/ALTE secționează biografia lingvistică în patru părți:

1. *Obiectivele în procesul de învățare a limbii*, secțiune care cuprinde motivele pentru care o limbă străină este învățată, dar și componentele considerate importante. „Scopul acestei secțiuni este de a vă ajuta să înțelegeți mai bine motivele pentru care învățați o anumită limbă și ce anume doriți să obțineți în acest proces. Dacă urmați un curs organizat, aceasta îi va permite profesorului dumneavoastră să planifice un program de curs care să țină seama de obiectivele dumneavoastră. Dacă învățați o limbă individual, vă va ajuta să decideți ce aveți de făcut.” (EAQUALS/ALTE 2000: 3).
2. *Experiențele lingvistice scrise în ordine cronologică*. „În această secțiune veți face o prezentare, în ordine cronologică, a tuturor experiențelor dumneavoastră de învățare a limbilor. Veți include toate limbile cu care ați intrat în contact în copilărie, de exemplu în familie sau în timp ce locuiați în străinătate sau în alte regiuni din țara dumneavoastră unde se vorbesc alte limbi, limbile pe care le-ați studiat în școală, vizitele făcute în alte țări sau alte limbi pe care le folosiți la serviciu” (EAQUALS/ALTE 2000: 3). Aici trebuie incluse toate limbile cunoscute, indiferent de nivelul dobândit sau modalitatea de achiziție. Scopul

- acestei părți este de a avea o imagine de ansamblu clară asupra cunoștințelor lingvistice.
3. *Experiențele lingvistice și interculturale cele mai însemnate*, secțiune care încadrează procesul de învățare și experiențele interculturale cele mai importante. „În această secțiune veți include toate experiențele interculturale care v-au influențat. S-ar putea ca acestea să vă fi îmbunătățit competența lingvistică și/sau cunoașterea și înțelegerea altei culturi. De exemplu, sunt mulți cei care se simt mai motivați în învățarea unei alte limbi după ce fac cunoștință cu o persoană dintr-o țară în care se vorbește limba respectivă, după ce petrec o vacanță în acea țară sau după ce fac o vizită acolo în cadrul unui schimb de experiență. Sau este posibil ca interesul dumneavoastră pentru o anumită limbă și cultură să fi crescut în urma lecturii unor cărți sau a audițiilor muzicale. Poate sunteți suporter al vreunei echipe sportive din țara respectivă. Gândiți-vă la felul în care toate aceste experiențe au contribuit schimbarea atitudinii dumneavoastră față de limba și cultura respectivă” (EAQUALS/ALTE 2000: 4). Atunci când vorbim despre experiența interculturală, este necesar să discutăm despre diferențele culturale pe care le remarcăm, despre lucrurile care ne surprind în mod plăcut sau neplăcut și despre neînțelegeri sau dificultăți pe care le întâmpinăm din cauză că nu suntem familiarizați cu acea cultură. La final, este important, de asemenea, să ne gândim cum anume ne schimbă sau ne influențează această experiență.
 4. *Prioritățile lingvistice actuale*, cuprinzând evaluarea fiecărui nivel atins. „Scopul acestei secțiuni este de a vă permite evaluarea competențelor dumneavoastră lingvistice și stabilirea obiectivelor în cadrul procesului de învățare. Puteți să vă autoevaluați în mod periodic pentru a constata unde înregistrați progrese” (EAQUALS/ALTE 2000: 4).

Evaluarea nivelului de limbă se realizează prin grila propusă de Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi, în care sunt regăsiți descriptorii specifici fiecărui nivel. Acești descriptori sunt realizați în funcție de toate competențele. EAQUALS/ALTE prezintă acest tip de biografie ca un mod de autoevaluare, oferind și grilele pentru evaluarea competențelor.

În didactică, scopul biografiei este îndreptat înspre evidențierea căilor de învățare pentru a pune în evidență parcursul de dobândire a limbii și pentru a oferi o mai clară vizibilitate asupra pluralității limbilor. Ele oferă instrumentele necesare pentru înțelegerea mecanismelor de achiziție a limbii străine și a conștiinței plurilingve care constituie o bază importantă pentru crearea instrumentelor de predare și pentru dezvoltarea strategiilor pentru predarea limbilor străine (Lüdi, 2005).

Biografiile lingvistice, acum inserate în suportul Portofoliului, scot la iveală experiențele diverse de învățare informală și formală a limbilor și dialectelor, care leagă limbile de aspectele culturale, de comunicare și de schimb, îmbunătățind în același timp abilitățile de construire. Acestea le permit cursanților să își analizeze parcursul și îi ajută să își înțeleagă nevoile. „Activitățile de clasă axate pe biografiile lingvistice în contextul portofoliului au arătat totuși că modulele "meta" nu trebuie să ocupe mult timp din predare și că utilizarea diferitelor componente ale Portofoliului necesită pregătirea bună a cadrelor didactice” (Brohy, 2002: 189).

Biografiile lingvistice se pretează la o dublă exploatare, ca și cum ar constitui un instrument euristic pentru cercetător, ele sunt, de asemenea, pentru student, un prilej de întoarcere reflexivă asupra procesului de învățare. De asemenea, ele sunt instrumentele necesare pentru alegerea metodelor didactice potrivite în predarea limbilor străine în cazul plurilingvilor (Molinié, 2011). Acest lucru se referă la faptul că fiecare metodă utilizată de profesor trebuie să fie adaptată la nevoile elevilor/studentilor, întrucât fiecare individ are mecanisme diferite de învățare a limbii străine. De asemenea, fiecare limbă este dobândită în mod diferit, ea fiind învățată prin intermediul celorlalte limbi cunoscute.

Autoarele Simon și Thamin consideră că biografia lingvistică este foarte utilă în didactică, fiind o metodă de cercetare bazată pe răspunsuri scrise sau orale. Aceste anchete îi sunt utile și celui anchetat, deoarece îi permit o privire critică asupra progresului său și a nivelului pe care îl are, fiind o metodă de evaluare. Această privire din perspectiva didacticii este încadrată de câteva caracteristici:

- oferă cetățenie tuturor limbilor (limbi oficiale, minoritare, limbi ale imigranților, străine);
- să dezvolte competențele lingvistice dobândite în afara structurilor de învățare tradiționale, competențele parțiale și experiențele interculturale;
- evidențiază abilitățile internaționale prin sprijin practic;
- portofoliul este un instrument individualizat, care permite utilizatorilor să se evalueze, în decursul tuturor etapelor de formare.

Biografia lingvistică are un caracter narativ în care sunt cuprinse descrieri, argumentări și explicații, întrucât subiectul își povestește experiențele trăite și etapele parcurse prin procesul de învățare, sunt formate din discursul oral al celui care a învățat limba. Biografiile privesc evoluția limbilor străine vorbite, motiv pentru care acestea se pot realiza doar în cazul plurilingvilor, având în vedere și modul în care limba este utilizată în discurs. Trebuie avut în vedere și faptul că, în cadrul biografiei lingvistice, sociolingvistica și didactica sunt în concordanță, neputând fi separate.

Această formă narativă a biografiei lingvistice îi permite celui care povestește să aibă o privire reflexivă asupra întregului proces de învățare. Instanța reflexivă individuală sau colectivă asigură caracterul eterogen pe care vorbitorul îl are (extinderea continuă a bagajului lingvistic și percepția clară asupra valorilor proprii) (Molinié, 2006).

Analizarea propriului raport cu limbile învățate conduce către un raport mai puțin rigid față de predarea și învățarea limbii, și anume mai puțin orientat înspre normă și gramatică. Predarea și învățarea ar trebui să aibă în prim plan funcțiile de comunicare, respectând individualitatea fiecărui elev (Simon și Thamin, 2002). Individualitatea fiecărui elev este importantă, deoarece fiecare elev utilizează limba străină în mod diferit, în funcție de modul în care acesta învață.

Tot din perspectivă didactică, biografiile lingvistice au o dimensiune euristică, prin care se evidențiază faptul că învățarea este concentrată pe formare, oferind o descriere și o analiză a unor dispozitive practice, reprezentând un punct important în procesul de învățare, atât pentru student, cât și pentru profesor. Aceste biografii sunt considerate orientative, deoarece ele pot fi mereu completate și îmbunătățite.

Pertinența biografilor este înscrisă în domeniul educației. Această abordare oferă cunoștințe asupra învățării, prin experiența privind dobândirea de noi cunoștințe (prin utilizarea unor texte sau a unor ateliere de scriere, de exemplu). Această inițiativă se alătură orientării epistemologice a învățării de tip constructivist și socio-istoric. Biografia lingvistică este tratată ca o școală pentru sistemul de formare, iar activitățile se concentrează pe diversitatea lingvistică (EOLE EVLANG). Biografia lingvistică este folosită ca material didactic, permițând recunoașterea bi-multilingvismului unui număr mare de elevi din mediul școlar.

În cadrul procesului de predare, biografiile lingvistice sunt utile, deoarece ele îndrumă profesorul spre nevoile lingvistice ale elevilor/studentilor. Biografia lingvistică îl poate ajuta pe elev/student să devină conștient de modul în care utilizează limba și de contextele în care aceasta este actualizată, îi prezintă acestuia întreg bagajul lingvistic pe care îl deține. De asemenea, aduce clarificări în procesul dezvoltării competențelor.

Obiectivele biografilor lingvistice sunt multiple, iar Simon și Thamin enumeră câteva:

- studiază complexitatea limbajului situațiilor familiale (transmiterea limbajului, practici bilingve), dar, de asemenea, sociale și profesionale;
- pune în evidență momentele în care repertoriul lingvistic evoluează, se modifică;
- pune în evidență influența mobilității spațiale și temporale;
- ajustează statutul limbii în repertoriul celui care o învață și influența învățării limbii, în scopul de a crea profesorului o bună perspectivă asupra modului în care elevul învață și asupra mediului elevului.

Acest tip de biografii oferă o modalitate de a observa modul în care elevii utilizează repertoriul lingvistic, dar și pentru a reflecta legăturile dintre ei (sociale, politice și economice) la nivel macro. Un alt scop al biografiei lingvistice este reprezentat de punerea în evidență a plurilingvismului care stă la baza dezvoltării comportamentului social (Billiez, 2011).

Biografia lingvistică încurajează elevul/studentul să observe ceea ce poate exprima în diferitele limbi pe care le cunoaște, îi încurajează cunoștințele dobândite în mediul informal. Biografia poate fi realizată și cu scopul de a dezvolta competențele studentului într-una sau mai multe limbi străine.

2. Metoda de realizare în clasă

În această parte lucrării, vom prezenta câteva activități care se pot realiza în clasă în scopul creării biografiei lingvistice care se pot face atât individual, cât și bazate pe interacțiunea dintre elevi.

În această secțiune vom prezenta două modalități prin care putem utiliza biografia lingvistică în timpul procesului de predare.

Cea mai cunoscută metodă de a utiliza biografia lingvistică în timpul predării unei limbi străine a fost aceea prin care elevului i se cere să scrie un text în care să descrie modalitățile prin care a învățat limbile străine pe care le cunoaște. (Baroni, Bemporad 2011). Experiențele lingvistice vor fi incluse într-un *portofoliu*, un dosar în care vor fi păstrate textele scrise pentru a se remarca evoluția lingvistică. Procesul de achiziție a limbii este unul continuu, iar acest lucru se va reflecta în modul în care vor fi concepute textele prin utilizarea unor structuri mai simple, la nivelurile inferioare, și a structurilor mai complexe pe măsură ce se ajunge la nivelurile superioare.

Cred că acest tip de activitate este foarte util, deoarece este îndreptat și asupra redactării textului și poate dezvolta și competența de producere de texte scrise. În cazul acesta, putem utiliza noțiunea de autobiografie, întrucât elevul relatează propriile experiențe.

Un alt tip de activitate care poate fi utilizat în scopul creării biografiei lingvistice este acela al dezbaterii. Raphaël Baroni și Chiara Bemporad (2011) propun metoda conversației prin care fiecare elev își povestește parcursul de învățare, fiind un schimb de idei care poate duce și către dezbateri. Consider că această activitate este utilă, întrucât forțează elevul să se exprime spontan și să caute mijloace lexicale pentru a se exprima atunci când uită un cuvânt. Sunt de părere că dezvoltarea competenței orale este foarte importantă și este un demers diferit față de cel pe care îl aplicăm în cazul activităților de scriere. Atunci când scriem un text, avem suficient timp să reflectăm asupra structurilor, putem utiliza dicționare pentru a căuta cuvinte sau conectori. Totodată, putem, la final, interveni asupra coerenței textului. În timpul activității de vorbire, pe de altă parte, nu putem reveni asupra celor spuse anterior și e necesar ca elevul să fie mai atent asupra structurilor la care apelează pentru a-și transmite mesajul, trebuie să fie atent la acorduri înainte de a rosti cuvintele. În opinia mea, acest tip de activitate este mai solicitantă și îl face pe elev mai conștient de nivelul pe care îl are și de ceea ce poate exprima în limba pe care o studiază. Cred că poate mai ușor să detecteze care sunt punctele lui slabe și ce trebuie să îmbunătățească. La această activitate, aș adauga și înregistrarea relatărilor pentru ca acestea să fie discutate în clasă în scopul îmbunătățirii discursurilor și păstrarea lor în portofoliu, alături de textele scrise. Textele se pot analiza comparativ în scopul observării diferențelor dintre textele scrise și cele orale, lucru care îi poate ajuta pe elevi să își înțeleagă propriul mod de structurare al discursurilor. Raphaël Baroni și Chiara Bemporad (2011) consideră că această activitate de relatare este importantă, fiindcă ea conduce către considerații generale cu privire la obiectivele și strategiile pentru însușirea lingvistică. Scopul este de a-l face pe fiecare elev să își amintească parcursul de învățare și să îl compare cu al altora. După activitatea de vorbire, se va realiza scrierea textelor. În cadrul unei activități de scriere în scopul realizării biografiei lingvistice, Baroni și Bemporad propun ca fiecare elev să identifice în textul altui coleg modalitatea de învățare a limbii, dificultățile lingvistice și culturale întâmpinate. Exercițiul trebuie să devină din ce în ce mai precis, studenții identifică concret dificultățile lor, greșelile lor, strategiile lor și trebuie să găsească modalități de îmbunătățire a competențelor lingvistice prin realizarea de acțiuni concrete și specifice, bazate pe descriptorii celor cinci activități lingvistice (vorbind, citire, scriere, interacțiune, înțelegere). Activitatea se bazează pe un set de întrebări cinci propus de autori. Aceste întrebări vizează limba franceză, dar se pot adapta pentru crearea biografiei și în altă limbă:

1. *Cum și de ce ați învățat franceză? Ce loc ocupă în țara dumneavoastră, în cadrul sistemului de educație, limba franceză? Cât de importantă era pentru dumneavoastră înainte de vă înscrie la acest curs?*
2. *Ce lucruri (persoane, evenimente) au infleunțat, pozitiv sau negativ, dorința de a începe și de a continua studiul limbii franceze?*
3. *Ați fost într-o țară francofonă? Ce a însemnat acest lucru pentru dumneavoastră?*
4. *De ce ați ales acest curs de limba franceză?*
5. *În opinia dumneavoastră, cum ar putea acest curs de limba franceză să fie important în viața dumneavoastră? (Baroni și Bemporad 2011: 123)¹*

Consider că această activitate este utilă, deoarece elevii se pot compara unii cu alții și pot vedea care sunt minusurile celorlalți. Pe de altă parte, cred că un răspuns critic din partea colegilor poate afecta relația cu aceștia, astfel că acest exercițiu nu poate fi aplicat tuturor grupurilor de elevi. Cred, totuși, că este benefic să observe că și alți colegi se confruntă cu probleme în învățare și este important pentru ei ca grup să se poată ajuta reciproc.

Autorii Baroni și Bemporad propun continuarea acestui exercițiu cu scrierea unui text, într-o activitate individuală, pentru a se realiza o revizuire a acestei activități și a identifica obiectivele activității. Totodată, cei doi propun și realizarea unor exerciții care să vizeze corectarea greșelilor și îmbunătățirea nivelului lingvistic.

Baroni și Bemporad au aplicat unei clase de elevi exercițiul de vorbire și au observat că, în textele scrise ulterior, elevii au expus discuția avută cu colegii lor, mărturisind că i-a ajutat să vadă și parcursul altei persoane, reușind să aibă o privire de ansamblu asupra propriului lor parcurs. Interacțiunea i-a ajutat pe elevi să intre în contact cu alt mod de a privi limba franceză, lucru care îi permite să contextualizeze statutul pe care franceza îl are în Elveția, locul unde ei studiază.

A doua activitate propusă de autorii menționați anterior se referă la un forum de internet și pune accentul pe experiențele de însușire și este dedicată unei grupe de studenți, de 20 de ani, care au nivelul B2. Este vorba despre a avea o reflecție teoretică asupra limbii, prin experiența creării biografiei lingvistice, care îl ajută pe student să își îmbunătățească cunoștințele. Activitatea constă în publicarea, pe o platformă de internet, a experienței personale acumulate. Fiind vorba despre o platformă online, modul de redactare a fost informal și a fost mai ușor pentru studenți să scrie în mediul online, decât să redacteze un text care să urmeze rigorile formale. Prin acest forum, studenții nu au avut doar acces la textele colegilor lor, ci au putut să răspundă și la întrebări prin care s-au creat diferite subiecte de discuții comune. Fiecare dintre ei a fost activ pe forum, cel puțin de trei ori pe săptămână, fie prin lansarea unui nou subiect de discuție, prin participarea la unul de existent. Acest experiment a durat timp de trei săptămâni și s-a finalizat printr-un chestionar de evaluare și o discuție în clasă.

Sunt de părere că acest tip de experiment este foarte interesant, fiindcă pentru studenți e mai ușor să se exprime în mediul online, unde sunt protejați de ecranul calculatorului și pot participa la diferite subiecte de discuție mai ușor. Pe de altă parte, scriind pe un forum, nu e necesar să fie un text formal, iar structurile tind să nu fie atât de complexe la fel ca în cazul unui text cerut în clasă, astfel că nu putem avea o privire clară asupra nivelului de limbă. Cu toate acestea, cred că o discuție

1 „Comment et pourquoi avez-vous appris le français? Dans votre pays, quelle place est donnée au français dans la scolarité ? Et quelle place avait-il pour vous avant de vous inscrire à l'EFLE?

Quels éléments (personnes, événements) ont influencé positivement ou négativement votre envie de commencer ou de continuer à apprendre le français?

Avez-vous déjà entrepris un séjour dans un pays francophone ? Qu'est-ce que cela vous a apporté?

Pourquoi avez-vous entrepris un apprentissage approfondi du français à l'efle de lausanne?

D'après vous, en quoi votre apprentissage du français pourra-t-il être important pour votre vie?"

pe un forum este importantă pentru studenți, mulți dintre ei se simt mai confortabil să își împărtășească experiențele scriind într-o manieră informală, decât într-una formală. De asemenea, cred ca face procesul de predare mai puțin rigid și apropiat de interesele lor.

O altă metodă de a realiza biografia lingvistică este cea a interviului. Interviul se bazează pe un set de întrebări care va fi adresat fiecărui elev/student din clasă/grupă și se vor înregistra răspunsurile. Este o activitate individuală și nu se realizează schimbul de păreri dintre elevi. Cu toate acestea, cred că este util ca studentul să aibă o astfel de înregistrare, deoarece ea îl obligă să ofere răspunsuri la întrebări care pot fi considerate puncte de sprijin care îl ajută să se organizeze, dar și să ia în considerare toate etapele procesului de învățare. La finalul interviurilor, se poate realiza o activitate pe grupe în care fiecare să puncteze, ca o concluzie, lucrurile care i se par mai importante și ce crede că trebuie să îmbunătățească la el. Aceste interviuri pot fi utilizate, pe de o parte, ca o formă de evaluare, în care profesorul, pe baza descriptorilor din Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi, observă atât nivelul de limbă al studentului său, cât și lucrurile care trebuie explicate din nou. Pe de altă parte, interviurile pot fi și o metodă de autoevaluare pe care o realizează fiecare student și o expune într-o discuție cu colegul său.

În acest scop, am încercat să conturez un interviu care conține câteva întrebări personale referitoare la locul de origine al respondenților, întrebări care se referă la scopul învățării și la modul de învățare a limbii străine, dar și o întrebare care privește partea culturală, legată de mentalitatea persoanelor care locuiesc în țara a cărei limbi ei o învață. Exemplul de interviu pe care îl voi oferi mai jos, se aplică învățării limbii române:

1. De unde sunteți?
2. Unde ați crescut?
3. Ce limbă/limbi vorbiți acasă? Cu cine vorbiți această limbă/aceste limbi?
4. Ce alte limbi mai cunoașteți?
5. De ce ați învățat aceste limbi? Cu cine le vorbiți?
6. De ce învățați limba română?
7. Când și unde ați început să învățați limba română?
8. Ce este cel mai ușor în limba română?
9. Ce dificultăți ați avut în procesul de învățare al limbii române (înțelegere, gramatică, scriere, vorbire)? Explicați.
10. Credeți că locuind în România vă ajută să învățați mai ușor limba română?
11. Când și cu cine vorbiți în limba română?
12. Ce părere aveți despre mentalitatea românilor?

Acest interviu poate fi completat și în scris, sub forma unui chestionar, dar răspunsurile vor fi mai scurte decât atunci când este un text oral.

În utilizarea biografiei lingvistice în procesul de predare putem folosi mai multe tipuri de activități, în funcție de clasa sau grupa pe care o avem. Fiecare dintre aceste activități prezentate mai sus este utilă în demersul didactic și îi ajută pe elev și pe profesor să identifice mai multe aspecte: nivelul de limbă, punctele bune și punctele slabe ale elevului, dar și a metodei de predare.

În continuare, vom prezenta o scurtă analiză a unui fragment dintr-o biografie lingvistică realizată prin interviu.

3. Analiză

Fragmentul propus spre analiză face parte dintr-un interviu utilizat într-un studiu mai larg, o teză de doctorat. Pentru analiză, vom folosi concepte oferite de Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi pentru a vedea care sunt mijloacele lingvistice utilizate în scopul povestirii procesului de achiziție. Interviul este realizat și transcris de mine și o are ca participantă pe o studentă din Iordania care a învățat limba română acasă, împreună cu mama ei. Fiind un interviu oral, se vor observa și mărci ale oralității care nu vor fi discutate în acest articol. În text, sunt notate intonațiile, pentru cea ascendentă am folosit /, iar pentru cea descendentă \.

I: poți să-mi povestești cum ai învățat tu limba română/
 R: ăă eu am învățat limba română din copilărie / cu ajutorul lui mama mea \ ăăă a fost limba mea maternă / ăăă pot să zic\ că acuma ca și vorbit da' pot să vorbesc okay/ dar și ca scris \ eu nu am intrat într-o școală în românia sau în altunde / da' mami făcea cu mine lecții acasă m-a învățat cum să scriu / gramatică așa în mare\ ăăă gen acolo cum / ăăă eu am trăit aici până la vârsta de 5 /ani și apoi m-am mutat în Iordania \ și acolo am învățat araba \de la 5 ani \și cum făceam arabă la școală/ acasă făceam română gen aveam temă de la mami
 I: cum ai reușit să te adaptezi cu limba română în momentul în care ai început să înveți arabă/ sau cum te-ai raportat tu la ele/
 R: păi acuma ca și copil care a învățat două limbi deodată / trăia și într-o țară care vorbea doar araba \ la început m-am mutat singură acolo și n-aveam cu cine să vorbesc româna \ și cred că am stat doi ani aproape singură\ și efectiv am uitat româna\ gen vorbeam cu mami la telefon și nu știam ce să îi zic / ziceam da/ nu/ nu știu/ numai atât \ și pe urmă când s-au mutat cu toții în iordania /familia mea/ ăăă a luat-o mami din nou\ vorbea cu mine numai în română \ că ea nu știa araba \ și ușor ușor am reînvățat româna\ și când am crescut am început să scriu/ făceam și engleză la școală \ și mă învăța\ și mai legam cuvântul în engleză că îi ca și în română /și m-a învățat mami o chestie \ că româna/ cum o auzi/ așa o scrii\ și asta m-a ajutat foarte mult / la început cum a știi /scriam așa cum ascult scriam \ și cred că m-a ajutat foarte tare chestia asta\
 I: în ce situații și cu cine vorbești tu în limba română/
 R: păi cu mami \ăăă cu mătușile mele \ cu bunicii mei acuma prietenele colegile \ atât\
 I: cum ți se pare că sunt \ cum ți se pare că e mentalitatea românilor /sau mentalitatea colegelor de vârsta ta /față de fetele pe care le aveai prietene în iordania/
 R: e o mare diferență \ și mi s-a pus întrebarea asta de sute de mii de ori de când m-am mutat în românia\ e o diferență cultura e total diferită față de cea acolo aici\ sunt un pic mai altfel mai open mind să zic așa\ e europa nu e \ și da

Studenta are o fluență foarte bună în limbă, utilizează structuri complexe, are un lexic variat și înțelege mesajele fără a avea nevoie să i se repete sau să i se explice. Datorită fluenței pe care o are, textul nu este fragmentat și pare foarte natural, deși nu a fost pregătită printr-o activitate prealabilă. Poate utiliza conectori care asigură coerența discursului ei și utilizează unele cuvinte sau structuri specifice nativilor („altunde”, „ușor, ușor”, „gen”). Timpurile verbale utilizate, perfect compus și imperfect, o plasează la unul dintre nivelurile superioare (B1+/B2). Din acest text, ne putem da seama ca studenta nu utilizează formule memorate și nici nu are structuri repetitive. Intonația ei este una potrivită, iar textul nu este fragmentat deloc.

Concluzii

Biografiile lingvistice ne sunt utile pe mai multe paliere, ele prezintă parcursul de învățare a limbii străine, strategiile de comunicare, dar și lucrurile care mai pot fi îmbunătățite. Prin biografia lingvistică, profesorul reușește să vadă în ce măsură elevii lui evoluează în achiziția limbii. Consider că pentru procesul este extrem de important să fim conștienți de lucrurile pe care le putem exprima, dar și de cele pe care încă nu le putem exprima. Pentru a face acest lucru, este necesar să ne creăm biografia lingvistică și să ne urmărim parcursul.

BIBLIOGRAPHY

1. EAQUALS/ALTE: Biografia Lingvistică (Parte componentă a Portofoliului European al Limbilor EAQUALS/ALTE), 2000.
2. Baroni, Raphaël, Bemporad, Chiara, „Exploitation de la démarche biographique en classe de langue”, în *A contrario*, 2011, numărul 15, 117-133.
3. *CADRUL EUROPEAN COMUN DE REFERINȚĂ PENTRU LIMBI*: Învățare, predare, evaluare, Diviziunea Politici Lingvistice Strasbourg.
4. Lüdi, Georges, 2005, *Sprachenlandschaft in der Schweiz*. Bundesamt für Statistik, Nurenberg.
5. Menguellat, Hakim, 2012, *Le rôle des biographies langagières dans l'identification des identités plurilingues*, Universitatea din Blida-Algeria.
6. Molinié, Muriel, 2006, „Biographie langagière et apprentissage plurilingue”, în *Le français dans le monde. Recherches et applications*.
7. Perregaux, C. & alii, 2003, *Éducation et ouverture aux langues à l'école, Vol.1 et 2*, SG/CIIP, Neuchâtel.
8. Simon, Diana-Lee, Thamin, Nathalie, « Réflexions épistémologiques sur la notion de „biographies langagières” », *Carnets d'Atelier de Sociolinguistique 2009 n° 4* : 15-33.